

[Wiinblad.]

fører nogen Krig mod Staten, og for saa vidt heller ikke fører nogen Krig mod Bladene. Den, der føres Krig imod, er Københavns Bogtrykkerforening, der har stillet sig paa det Standpunkt gennem Aarene, at man paa alle mulige og umulige Maader vil forhindre Arbejderne i at faa en højere Løn og endda er gaaet saa vidt paa et vist Tidspunkt, da de to Blade „Berlingske Tidende“ og „Politiken“ uopfordret gav deres Arbejdere en generel Lønforhøjelse, at Københavns Bogtrykkerforening med Støtte af Arbejdsgiverforeningen omgaaende idømte de to Blade en Bøde paa 40 000 Kr. Det vil altsaa sige, at Københavns Bogtrykkerforening og Arbejdsgiverforeningen blander sig i Ting, der i og for sig ikke vedkommer dem. Hvis et Firma er saa godt konsolideret, har tjent saa mange Penge, som Tilfældet er mange Steder, og kommer og siger til Arbejderne: Vi er godt tilfredse med jer, I skal have 5 Kr. eller 10 Kr. mere, eller hvor meget det nu er, fordi I har udført et godt Arbejde, saa kommer Københavns Bogtrykkerforening og Arbejdsgiverforeningen omgaaende og forbyder det og idømmer en Bøde.

Maa jeg i samme Forbindelse sige, at Københavns Bogtrykkerforening udsendte i 1945 et Cirkulære til samtlige Medlemmer, i hvilket man forbød Medlemmerne at yde det, vi kalder personlige Tillsæg til Personalet. Dette Cirkulære kom for den faste Voldgiftsret, og Københavns Bogtrykkerforening blev idømt en Bøde paa 1 000 Kr. samt Pligt til at tilbagekalde det. De betalte Bøden, tilbagekaldte det og udsendte et halvt Aar efter omtrent det samme Cirkulære, fik igen en Bøde paa 1 000 Kr. og maatte tilbagekalde det. Det er det bedste Bevis — Ord er ikke nødvendige — for, at Københavns Bogtrykkerforening gennem Aar har provokeret den Situation frem, der foreligger i Dag. Det er Bogtrykkerforeningen, der har gjort det, det er den, der har Ansvaret.

Justitsministeren (Elmqvist): Jeg tror, at baade den højtærede Formand og ærede Medlemmer vil være mig meget taknemmelig, hvis jeg ikke kaster mig ind i en Debat med det ærede Medlem Hr. Wiinblad om, hvad Aarsagen til Konflikten er.

Jeg skal kun lige bemærke, at naar det ærede Medlem kun omtalte Lønnen, saa var det vist en noget ensidig Omtale af Konflikten. Efter hvad der foreligger for mig — og det ved vi jo alle sammen —, saa drejer den sig ogsaa om Nedsættelse af Arbejdstiden fra 8 til 7 Timer og om

Spørgsmaalet om Ferie m. m. Men jeg skal som sagt ikke indlade mig paa en Debat om dette. Jeg synes heller ikke, at Tinget her er Stedet for en saadan Debat.

Det ærede Medlem henviste til, om man ikke kunde sende disse Tryksager til Provensen og lade dem trykke der. Ja, hvis Staten gjorde det mod Typografernes Ønske, altsaa hvis det var Typograferne; der ikke vilde give Tilladelse dertil, saa tror jeg, vi alle kan være enige om, at det ikke vilde være vanskeligt at gætte det Navn, der derefter vilde blive hæftet paa Staten fra Typografernes Side; men netop fordi Staten ikke ønsker at tage Parti i Konflikten, afholder Staten sig fra noget saadant, som vilde blive fordømt paa det kraftigste fra Typografernes Side, hvis det var mod deres Ønske, det skete.

Endelig skal jeg med Hensyn til Spørgsmaalet om et Statstrykkeri sige, at det jo ogsaa er et meget stort Problem, men jeg kan godt sige med det samme, at jeg tror, jeg er i fuld Overensstemmelse med mit Parti, naar jeg siger, at vi er ikke lækker-sultne efter at lave flere Statsinstitutioner i vort Land, vi er ikke lækker-sultne efter at lade et stort Statstrykkeri tage Arbejdet bort fra de private Erhverv, ganske særlig af den Grund, at vi har erfaret — det har jeg i hvert Fald baade fra mit praktiske og fra mit kommunalpolitiske og øvrige politiske Liv —, at det bliver altid mangfoldige Gange dyrere og mere indviklet, naar det gaar over til Statsdrift, end naar man lader det blive ved Privatdrift. Derfor skal det ærede Medlem ikke vente nogen Tilslutning hverken fra mit Parti eller mig med Hensyn til Ønsket om at lade Trykkeriarbejdet gaa over til et Statstrykkeri.

Formanden: Jeg henstiller, at man ikke kommer nærmere ind paa Enkeltheder med Hensyn til selve Konflikten.

Stumph: Jeg har netop i de Bemærkninger, jeg har gjort, gjort gældende, at jeg ikke ønskede at komme ind paa en Betragtning vedrørende Skyld eller ikke Skyld; i det hele taget ikke ønskede at komme ind paa en Betragtning vedrørende Stridens Aarsag, idet jeg tror, det vilde føre til en alt for stor Debat, hvis vi skulde diskutere dette Spørgsmaal.

Det, jeg har holdt mig til, og som jeg vil holde mig til, var denne Henvendelse til den højtærede Justitsminister om at forsøge en ny Forhandling. Det var jo ikke umuligt efter denne Debat, der har været baade i det andet høje Ting og her, og efter